

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ป่าไม้” ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔(๕))

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องการกำหนดให้ไม้ทุกชนิดในที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน ไม่เป็นไม้หวงห้าม การทำไม้ไม่ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่อีกต่อไป ส่วนไม้ที่ขึ้นในป่าชนิดใด จะให้เป็นไม้หวงห้ามประเภทใด ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗)

(๓) กำหนดให้มีการออกหนังสือรับรองไม้ที่ขึ้นในที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน และออกหนังสือรับรองไม้ เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร โดยเป็นภาคสมัครใจ (เพิ่มมาตรา ๑๘/๑)

เหตุผล

โดยที่สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายป่าไม้ เนื่องจากมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในสภาวะการณ์ปัจจุบัน ซึ่งประชาชนต้องประสบปัญหาความยุ่งยากในการตัดและเคลื่อนย้ายไม้ซึ่งเป็นไม้หวงห้ามที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน เนื่องจากขั้นตอนต่างๆ มีความซับซ้อนและยุ่งยาก จนทำให้ประชาชนจำนวนมากมีอุปสรรคในการปลูกไม้ไว้ใช้สอยหรือเพื่อการค้า จึงควรแก้ไขให้ไม้ทุกชนิดในที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน ไม่เป็นไม้หวงห้าม การทำไม้ไม่ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่อีกต่อไป อันจะเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจไทยจากการปลูกไม้มีค่าในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินและเป็นการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป่าไม้ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ (๕) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๑/๒๕๕๙ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย
ว่าด้วยป่าไม้ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) “ทำไม้” หมายความว่า ตัด ฟัน กาน โค่น ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด ซักลากไม้ในป่า
หรือนำไม้ออกจากป่าด้วยประการใดๆ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช
๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๖/๒๕๕๗ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ไม้ที่ขึ้นในป่าชนิดใดจะให้เป็นไม้หวงห้ามประเภทใด ให้กำหนดโดยพระราช
กฤษฎีกา”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ซึ่ง
แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๑/๒๕๕๙ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่า
ด้วยป่าไม้ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔

“มาตรา ๑๘/๑ ภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
ผู้ใดประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหนังสือรับรองไม้ที่มีชนิดตรงกับไม้หวงห้ามที่ขึ้นในที่ดิน
ที่มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้ใดประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหนังสือรับรองไม้ ผลิตภัณฑ์ไม้ และถ่านไม้เพื่อ
ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ให้อธิบดีกรมป่าไม้มีอำนาจกำหนดให้สถาบันหรือองค์กรอื่นออกหนังสือรับรองไม้ตามวรรคหนึ่ง และวรรคสองแทนได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและออกหนังสือรับรองไม้ และอัตราค่าใช้จ่าย ในการดำเนินงานตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดโดย ความเห็นชอบของรัฐมนตรี”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) ของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘

“(๖) ไม้ที่มีหนังสือรับรองของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม้ที่มีหลักฐานแสดงว่าได้มา โดยชอบด้วยกฎหมาย”

มาตรา ๘ บรรดาไม้สัก ไม้ยาง ไม้ชิงชัน ไม้เก็ดแดง ไม้โอเม็ง ไม้พะยุงเกลบ ไม้กระพี้ ไม้แดงจีน ไม้ชะยุง ไม้ซิก ไม้กระซิก ไม้กระซิบ ไม้พะยุง ไม้หมากพลูตักแตน ไม้กระพี้เขาควาย ไม้เก็ดดำ ไม้โอเฒ่า และไม้เก็ดเขาควาย ที่ขึ้นอยู่ในป่า ให้ถือว่าเป็นไม้หวงห้ามประเภท ก ตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมี พระราชกฤษฎีกาออกตามมาตรา ๗ วรรคสอง ซึ่งให้มีการออกภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

